

מסכת שבת

פרק ו'

א. בָּמָה אֲשֶׁה יוֹצֵא וּבָמָה אַיִלָה יוֹצֵא. לֹא תִּצְא אֲשֶׁה לֹא בְּחוּטִי
אָמֶר וּלֹא בְּחוּטִי פְּשָׁטוֹן וּלֹא בְּרִצּוּזָת שְׁבָרָאשָׁה. וּלֹא תִּטְבְּל בָּהוּ עַד
שְׁתְּרֵפָם. וּלֹא בְּטֻפָּת וּלֹא בְּסִגְבּוּתִין בָּזְמָן שְׁאַיִלָן תִּפּוּרִין. וּלֹא
בְּכָבוֹל לְרִשׁוֹת הַרְבִּים. וּלֹא בְּעִיר נְשָׁל זָהָב, וּלֹא בְּקַטְלָא, וּלֹא
בְּגַזְמִים, וּלֹא בְּטַבּוּת שְׁאַיִלָן עַלְיָה חֹתֶם, וּלֹא בְּמַחַט שְׁאַיִלָה נְקוּבָה.
וְאִם יֵצֵא, אַיִלָה חִיבַת חַטָאת:

ב. לֹא יֵצֵא הָאִיש בְּסִגְדָל הַמִּסְפָר, וּלֹא בִיחִיד בָּזְמָן שְׁאַיִלָן בְּרֶגֶלּוֹ
מִפָּה, וּלֹא בְתִפְלִין, וּלֹא בְקִמְע בָּזְמָן שְׁאַיִלָנוּ מִן הַפְּמַמָּה, וּלֹא
בְשִׁרְיוֹן, וּלֹא בְקַסְקָא, וּלֹא בְמַגְפִים. וְאִם יֵצֵא, אַיִלָו חִיבַת חַטָאת:

ג. לֹא תִּצְא אֲשֶׁה בְּמַחַט הַבְּקוּבָה, וּלֹא בְּטַבּוּת שִׁיש עַלְיָה חֹתֶם,
וּלֹא בְכּוֹלִיאָר, וּלֹא בְכּוֹבָלָת, וּלֹא בְאַלּוּחִית נְשָׁל פְּלִיטָזָן. וְאִם יֵצֶה,
חִיבַת חַטָאת, דָבְרֵי רַבִי מַאֲיר. וְחַכְמִים פּוֹטְרִין בְכּוֹבָלָת וּבְאַלּוּחִית
נְשָׁל פְּלִיטָזָן:

ד. לא יצא האיש לא בסירה, ולא בקשת, ולא בתריס, ולא באלה,
ולא ברמה. ואם יצא, חיב חטאת. רבי אליעזר אומר, מכשיטין הוא
לו. וחכמים אומרים, אין אלא לנאי, שנאמר (ישעה ב) וכתתו
חרביהם לאפים וחניתותיהם למן מרות, לא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד מלחמה. בירית, טהורה, וויצאי באה בשbeta.
ככלים, טמאות, ואין וויצאי ביהם בשbeta:

ה. וויצאה אשמה בחוטי שער, בין משלה בין משל חברתה בין משל
בהמה, ובטעפת ובסנבותין בזמן שעון תפורים. בכבול ובפאה נקירת
לazar. במוד שבאזנה ובמוד שבסנדלה ובמוד שהתקינה לנתקה.
בפלפל ובגרגיר מלחה ובכל דבר שתפקידו לתוך פיה, וב בלבד שלא תפון
לכתחלה בשbeta. ואם נפל, לא מחריר. שנ תומכת ושונ של זhab,
רבי מפיר, וחכמים אוסרים:

ו. וויצאה בסלע שעיל האיגית. הבנות קטנות יוצאות בחוטין ואפלו
בקסמים שבאזניהם. ערביות יוצאות רעלות, ומדיות פרופות, וכל
אדם, אלא שאין דברו חכמים בהזה:

ז. פורחת על האון ועל האגוז ועל המטבע, וב בלבד שלא תפרק
לכתחלה בשbeta:

ה. הַקְטָע יֹצֵא בְקָב שֶׁלֹז, דָבָרִי רַבִי מַאיָר. וַרְבִי יוֹסִי אָסָר. וְאֶם
יָשׁ לֹז בֵית קְפּוֹל כְתוּתִים, טָמֵא. סְמוֹכֹת שֶׁלֹז, טָמֵאין מִדְרָס,
וַיֹּצְאַיִן בָּהֶן בְשִׁבְת, וְנִכְנְסִיּוּ בָהֶן בְעִזָרָה. כְפָא וְסְמוֹכֹת שֶׁלֹז,
טָמֵאין מִדְרָס, וְאַיִן יֹצְאַיִן בָהֶן בְשִׁבְת, וְאַיִן נִכְנְסִיּוּ בָהֶן בְעִזָרָה.
אֲנַחְטָמִין טְהוֹרִין, וְאַיִן יֹצְאַיִן בָהֶן:

ט. הַבְנִים יֹצְאַיִן בְקָשָׂרִים, וּבְנִי מִלְכִים בְזָוגִין. וְכָל אָדָם, אֶלָא
שְׁדָבָרוּ חִכְמִים בְהִזְהָה:

י. יֹצְאַיִן בְבִיצַת הַחֲרָגָול, וּבְשָׁן שְׁוֹעֵל, וּבְמִסְמָר מִן הַצְלָוב, מִשּׁוּם
רִפּוֹאָה, דָבָרִי רַבִי מַאיָר. וְחִכְמִים אֹמְרִים, אָף בְחֵל אָסָור, מִשּׁוּם
דָרְכֵי הָאָמָרִים: